

ene lomme, som har lånt penge i den anden lomme. Det passer ikke af to grunde. For det første så bliver gælden jo forrentet. Hvert år afsættes der mange milliarder på finansloven til betaling af renter (61 mia. kr. i 1996). Modtagerne af renterne er de personer, der har kapitaloverskud til at låne staten penge. Da hele befolkningen betaler statsskat, opnår man en omvendt Robin Hood-efekt, hvor der flyttes velfærd fra de fattigste til de rigeste! Den anden grund opstod i efteråret 1987, hvor den danske økonomi blev åbnet for fri kapitalbevægelse. De danske statsgældsbeviser fik følgeskab af kroneobligationer, som er frit omsættelige i hele verden. I dag er det sådan, at ca. halvdelen af den danske indlandsgæld faktisk er på udenlandske hænder.

Den egentlige udlandsgæld er de seneste år blevet afdraget betydeligt og vil om få år gå i nul. Det skyldes, at det årlige overskud på betalingsbalancen bruges til at afdrage udlandsgælden.

Men vi bliver ikke gældfrie i forhold til udlandet af den grund. Som nævnt er en stor del af statens indlandsgæld på udenlandske hænder. Danmark er på den måde blevet utroligt afhængig af, hvad der sker på de udenlandske markeder. Hvis tilliden til kronens stabilitet svækkes den mindste smule, vil man med lynets hast sælge de mange danske obligationer tilbage til os. Det giver regering og Folketing meget lidt handlefrihed.

Gælden vokser hvert år, så længe staten har underskud på sin drift. Det årlige underskud på driften (DAU) bliver omsat til forøget optagelse af lån. Nationalbanken bliver bedt om at trykke nogle flere obligationer, således at det er muligt at udbetale lønninger, pensioner, dagpenge o.s.v. Uden optagelse af nye lån ville statens økonomi gå mod bunden af statskassen hvert efterår. Staten låner nemlig til omkring 1/7 af sin samlede drift.

Regeringen praler med, at de offentlige finanser ikke vil vise underskud allerede i 1997. Det er et sprogligt og økonomisk tryllesnummer for at aflede opmærksomheden fra regeringens elendige politik. Det offentlige er normalt defineret som staten, amterne og kommunerne. Hvis disse tre områder havde balance i økonomien, så var det selvfølgelig pænt nok. Men regeringen indregner en række offentlige fonde (ATP, LD, Social Pensionsfond o.s.v.) i regnskabet for at kunne fremvise balance!

Statens budget vil igen i 1996 udvise et underskud på driften. Det forventes at blive 33,5 mia. kr. (33.500.000.000,00 kr.). Da statens samlede budget er på næsten 400 mia. kr. skal der med andre ord spares mindre end 10 pct. for at få balance. Man kunne selvfølgelig også forhøje moms til 34 pct. eller forhøje indkomstskatten med 12 pct. Men hvem har lyst til det – ikke **Fremskridtspartiet**.

Når 1996 er forbi, vil statens samlede gæld runde 770 mia. kr. Det tal fremgår dog ikke af regeringens tabeller. Regeringen har nemlig besluttet at indregne Den Sociale Pensionsfond i opgørelsen, hvorved man når »ned« på en statsgæld på 620 mia. kr. Fordeler vi det ud på alle danske borgere, giver det over 150.000 kr. pr. person. Men da spædbørn jo ikke har betalingssevne, er det mere relevant at udregne beløbet pr. skatteyder, og så bliver det til ca. 200.000 kr. Har du plads i din privatøkonomi til denne hæftelse?

Regeringen gør meget ud af, at den med finanslovsforslaget for 1996 vil forbedre statens driftstal (DAU) med 4 mia. kr. i forhold til 1995 finansloven. Det er dog ikke noget at prale af, eftersom det med den langsomme fart jo vil tage over 200 år at gøre staten gældfri! Oven i købet opnår regeringen budgetforbedringen ved at tage 6 mia. kr. fra Den Sociale Pensionsfonds pengetank. Heraf går 2 mia. kr. til forøgede udgifter og 4 mia. kr. til at bringe driftsunderskuddet lidt ned.

I betragtning af, at det i øjeblikket er gode tider for dansk økonomi med et lille opsving, så er det ekstra flovt. Hvordan vil regeringen nogen sinde komme ud af gælden, hvis man ikke kan betale af på den i opgangstider Derfor er der fortsat god grund til rette en utvetydig kritik af regeringens økonomiske politik.

6.0. Det er så nemt:

I det danske sprog har ordet besparelser fået en helt urimelig klang. Besparelser er nødvendige, når der ikke er orden i økonomien som følge af flere års overforbrug. Vreden over besparelserne skal ikke rettes mod **Fremskridtspartiet**, fordi vi foreslår dem, men derimod mod de partier, som har ansvaret for, at underskuddet er opstået. I juni 1989 udtalte Niels Helveg Petersen (RV), at hvis Folketinget i 70'erne havde lyttet til **Fremskridtspartiet**, så havde statens gæld været 300 mia. kr.